

HEPSİ GİDER

Hem ağası, hem hamalı
Acı tatlı doyar gider,
Ardından koştığı malı
Bu dünyada koyar gider.

Tutulur diye her yemin,
Olma kendinden çok emin,
Ayaklar altından zemin
Fark etmeden kayar gider.

Neden? Düşün bir kere!
Kilit vurursan fikire,
Arka teker ön tekere
Düşünmeden uyar gider.

Fikretmez ki hiç zamane:
Hayat ölüme bahane.
Işık için o pervane
Tatlı cana kıyar gider.

Yalan zokasını yutup,
Bazen yanlış yolu tutup,
Vaatlerini unutup,
Söz verenler cayar gider

Bilmem, verilir ne diye,
İş bilmeze çok hediye?
Kimine iş olsun diye
Kasalarla hıyar gider.

Açık olsun da önümüz,
Geçer nasılsa günümüz
Bir gün gelir de ünümüz
Belki diyar diyar gider.

Vaatler canını sıkmış
Yalan dolanlardan bıkmış
Mülkî diye biri çıkmış
Ona buna sayar gider.

Mülki

04.04.2011 Cebeci/ANKARA